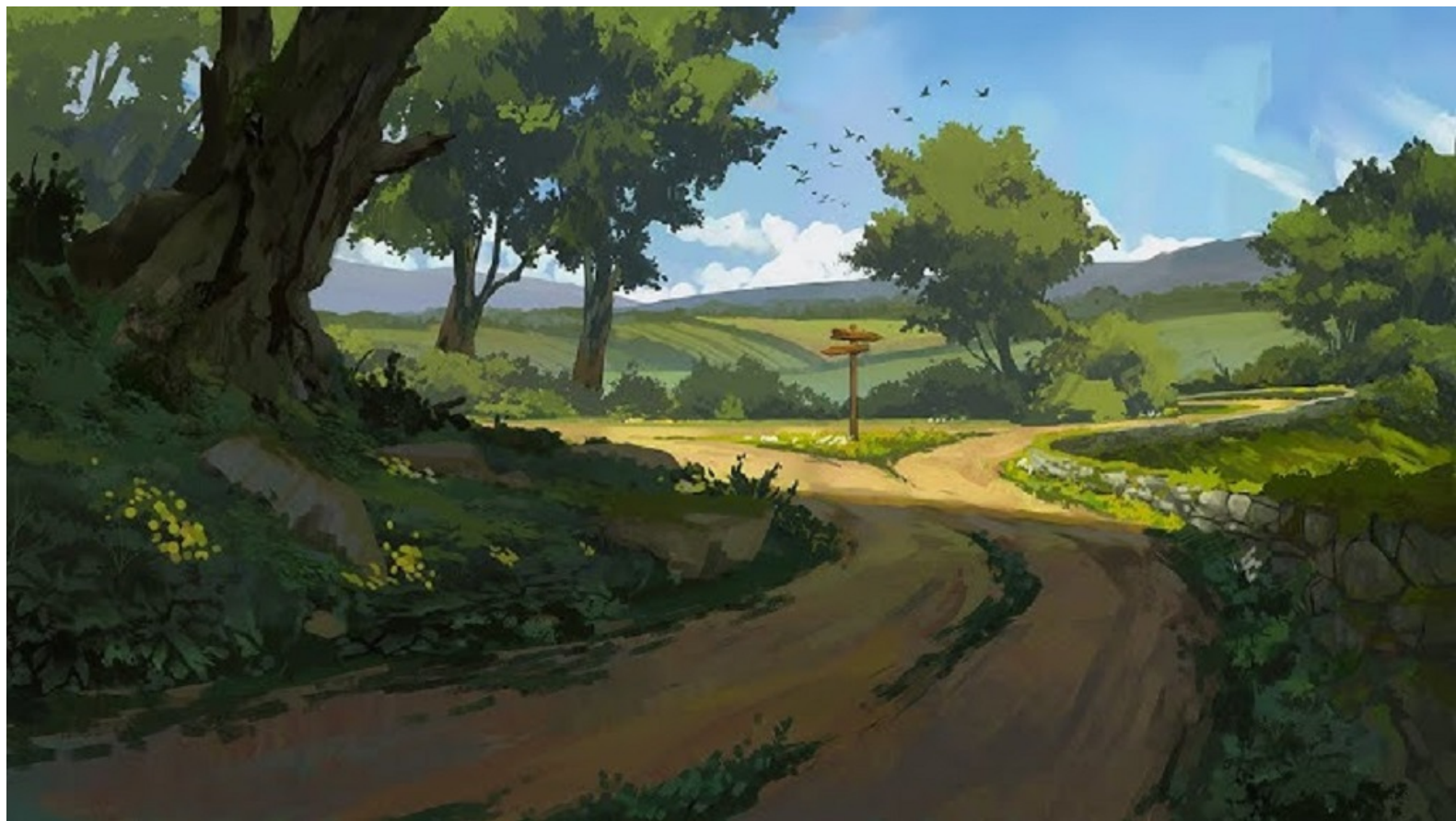

Kaua aega tagasi anishinaabe'sid hoiatati.

Mitte hirmutades,
mitte vihaga,
vaid tõega.

Vanemad ütlesid, et tuleb aeg, mil inimesed seisavad teelahkmel.

Mitte ainult põlisrahvad.
Kõik inimesed.

Meie ees avaneb kaks rada.

Üks on lai.
Lihtsalt käidav.
Ahnusest, võimukusest ja unustamisest sisse tallatud.
Rada, kus maad koheldakse asjana.
Kus inimesi koheldakse vahenditena.
Kus vaim on asendunud müra, raha ja täitumatu näljaga.

Teine on kitsas
vaikne
raskem käia
endiselt roheline
ikka elus.

Austuse rada
maa vastu
vee vastu
esivanemate vastu
ja nende vastu, kes pole veel sündinud.

Kuues Tuli ei ole ettekuulutus tulevikust.

See on ettekuulutus PRAEGUSEST HETKEST.

See on tuli, kus keegi ei saa peituda enam teadmatuse taha.
Kus mitteteadmise teesklemine on valik.
Kus vaikimine on valik.
Kus hävitamine on valik.

Kuues Tuli ütleb:

Sina otsustad ja valid, kuidas see lugu jätkub.

Mitte sõnades.
Tegudes.

Kas sa lähed rada, mis põletab kõik mugavuse nimel?
Või lähed rada, mis kaitseb elu järgmisele seitsmele põlvkonnale?

Vanemad ütlesid, et mõned ei tee sellest välja.
Mõned naeravad.

Mõned ütlevad, et on juba liiga hilja.

Aga mõned mäletavad.

Nad kaitsevad vett kui verd.

Nad austavad maad kui ema.

Nad kasvatavad lapsi, kes teavad, kust nad tulevad.

Nad räägivad tõtt, ka siis, kui see on ebamugav ja ohtlik.

Kuues Tuli ei ole tulemas.

See on juba siin.

Iga kord, kui valid ahnuse või hoolimise.

Iga kord, kui valid kasumi või rahva.

Iga kord, kui valid unustamise või mäletamise.

See on tuli, kus inimkond otsustab,
kas ta väärrib enda jätkumist.

Vali hoolikalt.

Sinu lapselapsed vaatavad sind tulevikust.

[Anishinaabe Healing](#) / [Tõlge – Joel Ratt](#)

Tänutundes ja valguses,

[HingeTee](#)